

Možná mám auti

Před takovými patnácti lety jsem hrál akorát tak kočího, který stál a po



UH. HRADIŠTĚ

Hraje ve všech slavných inscenacích Slováckého divadla, za ztvárnění chlapce Oskara byl nominovaný na Cenu Alfréda Radoka, nyní mu režisér Michal Zetel svěřil postavu autisty Kašpara. Kdejaký herec by Josefu Kubáníkovi mohl takové role zá-

vidět. Do toho natáčí, moderuje a má celou řadu dalších zájmů. „Ono se to mění. Před takovými patnácti lety jsem hrál akorát tak kočího, který stál a podal kolegovi bič, třeba jej budu za chvíli podávat zase,“ říká v rozhovoru a popisuje, jak se připravuje na roli autistického muže.

Není to tak dávno, co jste si zahrál chlapce nemocného leukémií v Oskarovi a růžové paní, teď vás čeká další těžký úkol - ztvárnit autistu. Myslíte, že vás mají režiséři rádi, když vás obsazují do tak zajímavých rolí?

To se musíte zeptat jich. Ale hraju i jiné postavy, třeba doktora v Nájemnicích, nebo mafiána v Sám na dva šéfy, Čarodějnicí v Macbethovi. Víte, já mám v tomto šťastnou povahu - nemám v sobě ukřivděné pocity, že bych si zasloužil jiné role. Hraju to, na co podle režisérů mám. Jsem vděčný za všechny postavy. Ať mají dva výstupy, nebo jsou hlavní.

Nikdy jste si neříkal, že role, kterou hraje kolega, byste měl, nebo chtěl hrát vy?

Naopak, vím, že neumím zahrát všechno. A umím přiznat, že kolegové jsou šikovnější. Upřímně - hlavní roli v muzikálu Donaha! bych tak dobře, jak ji hraje Tomáš Šulaj, zkrátka nezahrál. Netrápí mě to. Hraju zase jiné role.

Jak dlouho to trvá, než se do takového pocitu propracujete?

Před takovými patnácti lety jsem hrál akorát tak kočího, který stál a podal kolegovi bič. A pak se to tak nějak posunulo a začal jsem dostávat větší a větší role. Ono se to ale pořád mění. Třeba ten bič budu za chvíli podávat